

være givet vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation Lejlighed til at udtale sig i Sagen. — De af Socialministeren meddelte Dispensationer kundgøres i Lovtidende. — Saafremt en Arbejder er beskæftiget under saadanne Forhold, at det kun paahviler ham at udføre *egentligt Arbejde i en Del af den Tid*, i hvilken hans Arbejdskraft skal staa til Raadighed for Arbejdsgiveren, kan han beskæftiges udover det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Tidsrum af 48 Timer ugentlig og 8 Timer daglig, dog indenfor saadan Begrænsning, som i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Arbejdsraadet. Den Arbejdsgiver, som ønsker at benytte sig af denne Regel, maa drage Omsorg for, at Spørgsmaalet forelægges Arbejdsraadet til Afgørelse. Arbejdsraadets Afgørelse kan indankes for Socialministeriet.

I Washingtonkonventionen findes ingen Bestemmelse om, at den daglige Arbejdstid skal falde indenfor et vist Tidsrum af Døgnet, og da Lovforslaget heller ikke indeholder nogen saadan Bestemmelse, er der derfor intet til Hinder for, at den lovbestemte Arbejdstid *falder om Natten*, og det vil saaledes vedblivende som hidtil staa Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer frit for at træffe Aftaler om Natarbejde. For Bagerifagets Vedkommende maa dog herved tages Hensyn til Bestemmelserne i § 6 i Bageriloven af 9. Juni 1920, der kun i visse Tilfælde tillader Natarbejde i Bagerier. — Den i Paragraffens 1ste Stk. omhandlede Adgang til Afvigelser fra den daglige Maksimalarbejdstid tilsigter navnlig at imødekomme „Weekendbevægelsen“, om hvilken det imidlertid oplyses, at den her i Landet kun er indført ved Overenskomst i enkelte Fag, f. Eks. Tobaksindustrien. Da der i øvrigt ikke kan dispenseres fra den ugentlige Maksimalarbejdstid, vil det have til Følge, at de Virksomheder, der i Henhold til Fabriklovens § 26 erholder Dispensation fra Forbudet mod *Helligdagsarbejde*, maa forkorte den normale Arbejdstid paa Ugens Hverdage med det Antal Timer, hvori der i Virksomheden arbejdes paa Søn- og Helligdage. — De i 2det og 3die Stk. omhandlede Virksomheder svarer i øvrigt til dem, med Hensyn til hvilke allerede Fabrikloven (§ 26 a) indeholder Hjemmel for Dispensation fra Forbudet mod Helligdagsarbejde. Hvad særlig Bestemmelsen i 3die Stk. angaar, svarer denne i det væsentlige til Bestemmelsen i Lov af 12. Februar 1919, der gennemførte 8 Timers Arbejdsdagen i Fabrikvirksomheder med Døgndrift, idet der ved Bestemmelsens Formulering er draget Omsorg for, at vedkommende Virksomheder ikke vilkaarligt kan nedsætte „Sæsonen“ og dermed mene sig berettiget til Dispensation.